

Αναγνώσεις και αναγνώσματα

Επικάαιρα, αλλά πάντα διαχρονικά βιβλία

1) **Χάρης Βλαβιανός, Το κρυφό ημερολόγιο του Χίτλερ, εκδ. Πατάκι**

Ο συγγραφέας Χάρης Βλαβιανός αναυνοθέτει την περίοδο του εγκλεισμού του Χίτλερ στη φυλακή και μας παραδίδει ένα φανταστικό ημερολόγιο, Το "Κρυφό Ημερολόγιο του Χίτλερ", με την ακρίβεια του ιστορικού και τη διορατικότητα του συγγραφέα.

Στο βιβλίο του ο Χάρης Βλαβιανός επιδιώκει να αναυνοστήσει τον χαρακτήρα του Χίτλερ. "Τις εμμονές

Επιμέλεια: **ΧΑΡΙΤΙΝΗ ΜΑΛΙΖΙΣΟΒΑ**

το Εγώ", όπως έγραφε ο Σεμιόστιαν Χάφφνερ, επένδυσε στην αδιφάγο εγωμάνια του στην εξουσία και κατάφερε να αφήσει ανεξίτηλη την αμοσταγή σφραγίδα του στον αιώνα που πέρασε.

Στο ημερολόγιο καταγράφει επί δεκατρείς μήνες οκэдόν, λεπτομερώς, τι έκανε κάθε μέρα, τι έφαγε, αν έφαγε ή δεν έφαγε, αν πείναυε, τι οκέφτηκε, ποιους από τους φίλους του εκτιμά και ποιους απλώς χρησιμοποιεί. Και ενώ, στην αρχή, νιώθει απογοητευμένος - "Δεν αξίζει να δώσω τη ζωή μου σε τούτη την υπόθεση. Ας τον διάολο. Και η Γερμανία επίσης" - σιγά σιγά αναλαμβάνει ηθικά και αρχίζει να κάνει σχέδια, να κτιίζει τα θεμέλια του παύου στους φιλοδόξους που προυνοαυφάρθηκαν. Αναδύεται ότι είναι το αδιουροεξέδ που κρυμμένο περιμένει την ευκαιρία να εκτιναχτεί.

Αρχίζει να βλέπει τη φυλακή σαν διακοπές στα βουνά, και εκεί οκέφτεται πως οι Εβραίοι είναι στείρους λάος γιατί είναι λάος της ερήμου. Μέσα στη φυλακή κάνει ομιλίες, τις οποίες παρακολουθούν και οι δεομοφύλακες. Ο γερμανικός λάος είναι ο "πλειοψηφικός λάος που οδεύει με εμένα οδηγό προς τη Γη της Επαγγελίας". "Είμαι η ζωντανή ενσάρκωση των πόδων του έθνους". Ο ηγέτης πρέπει να είναι αδιατάκτος και αδυοσώπτος. Οι Βάνδαλοι και οι Βησιγόθοι έωσαν τη δυτική κληρονομία, όταν κατέλαβαν τη Ρώμη που την είχαν καταλάβει οι Εβραίοι. Εμείς είμαστε οι κληρονόμοι του αρχαιοελληνικού πολιτισμού. Όποιος θέλει να ξεκινάει έναν νικηφόρο πόλεμο πρέπει να υποδαυλίσει τα πάθη του λαού, "το μίος για τους Γάλλους, Σλάβους και φυσικά τους Εβραίους". Καλά κάνει "ο Ρασκόλνικφ και οκοτάνει τη οκατόγρια... Όμως ο Ντσοτογέφσκι είναι ένα φιδι... Βάζει τον ηρώα του να βασανίζεται από τύψεις και να υποκύπτει στη δουλική χριστιανική ηθική". Ο Παύλος είναι αγύρτης, δημιούργησε μια θρησκεία για δούλους: "Δούλοι όλου του κόσμου ενωθεείτε". Οι Γερμανοί πρέπει να διαβάζουν τον Καντ και όχι εκείνο "το παχυδέρμιο τον Ακινάτι" που έτρωγε το καπατέτασμα πριν αμολήσει ένα δόγμα και οι μοναχοί είχαν λαζέυσει το τραπέζι για να χωράει η κοιλιά του.

Θαυμάζει τον Κεράλ, γιατί είναι πραγματικός ήρωας, τον Ναπολέοντα, τον Αννίβα. Ο Χέγκελ είναι καλός, αλλά η φιλοσοφία πρέπει να επηρεάζει τη ζωή των ανθρώπων και όχι να αναπαύεται στα οκονομιάνα ράφια μιας πανεπιστημιακής Βιβλιοθήκης (1). Ο Ρόζενμπεργκ του στέλνει ένα βιβλίο για τον Λούθηρο. Στην αρχή δυσαρεαστεί, αλλά όταν βλέπει τι λέει για τους Εβραίους θέλει να τον ανακρούσει "προσάτη του Κόμηματός" του. Συμφωνεί με τον Νίτσε που προκρινει τη διουνοιακή πλευρά και όχι την α-

πολύωνια του ελληνικού πολιτισμού, θεωρεί άρρωστο το μυαλό του Σωκράτη, και αναρωτιέται "γιατί ο Χέλντερν και ο Γκαίτε θαύμαζαν την κλασική Αθήνα". Σε ένα ποίημα του Χάνε διαβάζει ότι ο ποιητής θα συχαυρούσε τους εχθρούς του αν τους έβλεπε κρεμασμένους στα δέντρα, αλλά ποτέ ζωντανούς. Ο Χίτλερ λέει πως αυτή η εικόνα με τους εχθρούς κρεμασμένους στα δέντρα του κήπου "είναι υπέροχη". Για τους πρωτοποριακούς Γερμανούς ζωγράφους λέει ότι είναι τρελοί και ζωγραφίζουν τον ουρανό πράσινο και το γρασιδί μπλε. Ποιος ευθύνεται γι' αυτήν, αλλά και για όποια άλλη κατάντια; Το βιβλίο είναι ένα συναρπαστικό αφήγημα γιατί εκθέτει βήμα βήμα και πόντο πόντο αυτή την παρανοική προωωωπτικότητα, που διαβάζει τα πάντα και έχει όψη για τα πάντα, που διαστρεβλώνει τόσο έντεχνα τους φιλοδόξους και στοχαστές για να εντάξει στην επιχειρηματολογία του ό,τι ομυπλίζει με το λυσοαλέο μίος του για τους Εβραίους, με μονημν έποδο την ευθύνη τους για όλα. Παράλληλα, μας παρέχει έναν πλούσιο βιβλιοκατάλογο του τι διαβάζει και πώς αξιοποιούσε το κάθε τι.

Τελευταία καταγραφή, 19 Δεκεμβρίου 1924: "Η πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής μου... Αίριο αποφυλακίζομαι. Αίριο αρχίζει ο πραγματικός Αγών μου!" και η ομυμφορά του κόμου.

Το βιβλίο ομυπληρώνου ομυμιώσεις για πρόσωπα και καταστάσεις. Είναι ελκυστικό σαν ανάγνωση και γοπητευτικό ομυμνά, όσο κι αν είναι απεχδές το πρόσωπο, και ομυμνά με αυτό που λέει μας κάνει να γελάμε και να ομυμφωνούμε. Ο "χαρισματούκος", από την ανάποδη, ηγέτης αποδείχτηκε ότι κατείχε πολύ καλά ή κακά την τέχνη της παραποίησης, της διαστρεβλώσης και της πειθούς (πηγές: theos, info.gr).

του, τις φοβίες του, τα πάθη του, τα μίση του, τα ομυπλημάτιά του, τις προκαταλήψεις του και φυσικά τις ιδέες του.

Ο Χίτλερ ωστόσο, επέμενε να αποκαλεί τον εαυτό του οσβαρό πολιτικό στοχαστή, όταν στην πραγματικότητα, όσα παραιοοιάζε ως "οκέψεις" και "αναλύσεις" του δεν ήταν παρά κοινοτόπηες, επηρμένες ιδέες ενός φαντασιοκόπου αρχομανού, που δε διέφεραν και πολύ από εκείνες που διατύπωναν διάφοροι αργοσχολοί εθνικιστές, ανάμεσα σε κηπουούς από τοιγάρα και αναθυμιάσεις από αλκοόλ, στα καφεενεία του Μονάχου, του Βερολίνου της Βιέννης. Ετρεφε τυφλό μίος για τους Εβραίους, τους κομμουνιστές, τους Ρώσους και γενικότερα τους Σλάβους. Απέναντι στην Αγγλία και την Αμερική αισθανόταν μειονεκτικά και ο σεβασμός του μετατρέπεται εύκολα σε φθόνο. Τον ενδιέφερε τα μέγιστα ο ρόλος του ηγέτη, η χειραγώγηση των μαζών, η προπαγάνδα, η φυσιογνωμία του κόμματός του σε σχέση με τα άλλα δεξιά κόμματα της Γερμανίας, καθώς και η στάση ομυμκρομένων συνοδοιπόρων του απέναντι στις ηγετικές φιλοδοξίες του.

"Ανεκάθεν με προβλημάτιζε το φρανσμενο Χίτλερ". Πως ένας οσημαντός ταπεινός καταγωγής και ελλητικός μορφωσος ημερικνός ανθρωπος κατάφερε να ομυμνεύσει τους Γερμανούς, να τους συνεπάρε, να διεμβολήσει με την ελληπτή ρητορεία του την πολιτική ομυμθήκη του καιρού του να οδηγήσει ολόκληρη τη χώρα στον πιο καταστροφικό για ολόκληρο τον κόσμο και για την ίδια μονοπάτι και να αποτελέσει την προωωωποίηση του απόλυτου κακού; γράφει ο Χάρης Βλαβιανός.

Στο βιβλίο αναδεικνύεται η διαδρομή μέσα από την οποία ένας πνευματικά ρηδός και ομυμειθηματικά ανάπηρος πρώην δεκανέας, "χωρίς κανένα δεσμό έξω από το ίδιο του